

17 april 2022
(Pasen)

Didier Croonenberghs o.p.

Er zijn misschien een paar James Bond fans onder u.
Fans — zoals ik — die het niet erg vinden om een James Bond-film voor de vijfde keer te bekijken ! In *Skyfall*, een van de laatste films in de reeks, vraagt de bandiet aan James Bond wat zijn hobby is.
En Bond antwoordt zonder aarzelen : Verrijzenis!
“*What’ your hobby, James? “Resurrection”* !

Verrijzenis ! Ik hoop dat het meer dan een hobby is voor jou ! Maar laten we eerlijk zijn. Wat kunnen we zeggen over de verrijzenis zelf? Waarschijnlijk niets, want er is zoveel dat aan ons begrip, ons verstand ontsnapt... En toch, we kunnen getuige zijn van mensen die zijn opgestaan! Die op een dag “*ontwaakt*” zijn in hun leven...

Verrijzenis betekent meer leven brengen in ons sterfelijk bestaan.
Hoop in onze vrezen.
Moed in onze angsten.
Verrassing in onze routine.

De verrijzenis beleven gaat niet over het verleden doen herleven of herboren worden. De verrijzenis beleven is door de dood heengaan. En er zijn zoveel momenten in ons leven dat we zo goed als... dood zijn. Waar we opgesloten zitten in de graven van teleurgestelde dromen of hoop. De verrijzenis beleven is een nieuwe vruchtbaarheid vinden, zelfs als alles verloren lijkt.

Pasen is meer dan een verleden — zij het een getransformeerd verleden — dat weer opduikt in ons leven. Integendeel, het is een succesvolle *rouw*. Het is mislukking overwinnen. De komst van iets onmogelijks voor het menselijk oog. Om dit te ontdekken, moeten wij bepaalde breuken aanvaarden, waarvan de moeilijkste misschien is: ons niet langer vastklampen aan ons *eigen* leven. Om zo'n transformatie te ervaren, moeten we — net als Maria van Magdala — naar onze eigen plaatsen van kwetsbaarheid gaan. Net als zij, moeten wij het risico nemen om naar het *graf* te gaan...

Het gaat erom te ontdekken dat wat ons omsluit — onze ontgoocheling, ons verdriet — ‘kribbe’ van een nieuwe wereld kan worden! Voor Maria is het lege graf als een kribbe... Is het geen knipoog om te zien dat het in de Evangeliën altijd de *vrouwen* zijn die als *eerste* de aankondiging van de verrijzenis krijgen? Is het niet juist omdat zij *leven dragen* en het in de wereld brengen? De grote Paasoversteek beleven is loslaten, ruimte maken voor zo'n innerlijke transformatie, zo'n geboorte! Om herboren te worden, ongeacht onze leeftijd!

De aankondiging van de verrijzenis is het verhaal van een openbaring, van een aanstekelijke vreugde. De verrijzenis begint telkens als een *graf* een *kribbe* wordt, een plaats van aankondiging. Wanneer een rouw wordt overschreden. In die zin is de verrijzenis geen historisch feit... het is een vraag die gesteld wordt aan onze geschiedenis, aan de uwe, aan de mijne. En hier is de vraag: **wat zijn uw graven die plotseling plaatsen van verkondiging en belofte kunnen worden?** Een aankondiging die ons zegt: “*Het graf is leeg! Ga weg, er is niets meer te zien in je leven op die plek*”.

Verlaat deze plek die je tegenhoudt.

Verlaat dit project dat je niet helpt groeien.

Herdenk niet wat je bent geweest,

maar verwelkom wat je aan het worden bent.

Wat je leeftijd ook is, je toekomst is werkelijker dan je verleden.

Dat is de vreugde van Pasen: leven terugbrengen in ons bestaan dat zo vaak vol droefheid is. Om het leven terug te brengen, misschien met een eenvoudig woord dat troost, met een teder woord dat geruststelt,

met een zacht gebaar of een troostend gezicht.

Dit alles toont ons dat onze graven, d.w.z. onze eigen plaatsen van dood, leeg kunnen zijn, en dat de verrijzenis aan het werk is. In het Grieks zijn het woord “graf” en het woord “angst” één en hetzelfde woord! *Taphos*. Is het niet vaak wanneer we onze angsten “aangaan” dat ze verdwijnen?

Als de buitengewone verkondiging van Pasen met zulke nieuwe ogen wordt bekeken, dan zullen wij werkelijk vruchtbaar rouwen in ons leven. Dan zal de verrijzenis meer zijn dan een hobby, zoals James Bond! Het zal je leven “bekronen”, elke dag. Moge deze vreugde, deze buitengewone vrijheid van Pasen u herscheppen! Amen.